

zag, en vond dan de plaats waar hij zat door op dit geluid af te gaan. 3 Maart zag ik er zelfs twee Appelvinken naast elkaar op een boomtak zitten

Tot besluit wil ik nog een vogel noemen, dien men elken winter in Utrecht bij de singels kan zien en die vroeger minder algemeen was dan thans, de Groote Gele Kwikstaart. Deze vogel lijkt veel op de gewone Gele Kwik, maar heeft langeren staart en geeft een ander geluid dan deze. Want terwijl de gewone Gele Kwik zegt „sieb”, is de roep van de Groote Gele „tsissik”. Bovendien heeft de Groote in 't zomerkleed een zwarte keel, aan weerskanten afgezet met een wit streepje, terwijl de andere dit niet heeft. In 't winterhalfjaar hebben de vogels weliswaar in den regel niet hun zomerpakje aan, maar toch heb ik de Groote Gele Kwikstaart wel eens in 't voorjaar in Utrecht in dit laatste kleed gezien.

Resumeerende zien we, dat men niet moet denken, dat er in de steden niets aan vogels te zien is, maar dat het wel degelijk de moeite loont er naar uit te kijken.

Hilversum.

F. J. NIEUWENHUIZEN Jr. (biol. cand.).

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Boekbespreking. — Prof. Dr. J. Ritzema Bos en Dr. H. Bos Leerboek der Dierkunde, Twaalfde druk, herzien door Prof. Dr. E. Reinders, met 556 figuren in den tekst en 20 gekleurde platen. Groningen—Den Haag, J. B. Wolters U. M. geb. f 4.90.

Dit is de tweede druk van het boek, door Reinders herzien en het is eigenlijk bedoeld als het dierkundig gedeelte van Reinders Leerboek der Natuurlijke Historie. Vandaar dan ook, dat in dit boek niet veel aandacht behoeft geschonken te worden aan celdeeling, afstammingsleer, onderwerpen, die reeds in de beide andere deelen behandeld zijn. Dit Dierkundeboek is eenvoudig en beknopt en goed op de hoogte van den tijd. Een paar ouderwetschheidjes zijn nog aan Reinders' aandacht ontsnapt en in den derden druk hopen wij het rendier zijn mos te zien opkrabben met de voorpoten en niet met zijn horens. Ook is 't nooit gebeurd, dat de Kruisbek hier 's winters broedde en de Jan van Gent is geen toevallige bezoeker van onze stranden, maar een geregelde wintergast. De Wilde gans broedt hier nooit en de roerdomp steekt bij het brullen zijn snavel niet in 't water.

Wat verder dien derden druk betreft, de uitgever moest eens in de bus blazen en het boek eens werkelijk goed illustreeren, want dat verdient het. Het is nu volgepropt met 556 figuren in den tekst en twintig gekleurde platen, maar dat is een onsystematisch samenraapseltje met veel goeds, maar ook veel leelijks. Mij dunkt, een goed dierenteekenaar, onder toezicht en goedkeuring van Dr. Reinders werkend, zou hier mooi werk kunnen verrichten. Ook schematische teekeningen moeten mooi en zuiver zijn. Misschien wil de uitgever ook probeeren om eindelijk eens een goede overzichtsplaat van den bloedsomloop bij de zoogdieren te geven; in deze uitgave heeft de hond tegenover pag. 17 geen nieren en de mensch tegenover pag. 180 heeft wel nieren, maar daarentegen weer geen poortaderstelsel. Waarvoor dienen zulke platen dan.

Ik zou deze opmerkingen niet maken, wanneer ik aan dit aardige boek geen oude verplichtingen had en wanneer ik niet meende, dat het nog een goede toekomst heeft in verband met het uitmuntend werk van Prof. Reinders.

JAC. P. TH.

Dr. J. M. Geerts: Leerboek der Plantkunde. Eerste Deel. Elfde herziene druk. Groningen en Den Haag, J. B. Wolters, U. M. Geb. f 2.90.

Dr. J. M. Geerts: Beginselen der Plantkunde. Elfde druk. Groningen en Den Haag, J. B. Wolters U. M. Geb. f 2.90.

Het eerste boek is bedoeld voor Vijfjarige Hoogere Burgerscholen en Gymnasia, het tweede voor Driejarige en Kweekscholen voor Onderwijzers. Het feit, dat beide al aan hun elfde druk toe zijn is al een zeer voldoende aanwijzer voor de goede eigenschappen van deze werken. Heel aardig weet Geerts telkens het landschap, de plantengenschappen en den loop van het jaar te pas te brengen.

JAC. P. TH.